

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 1 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1828.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Εἰδήσεις τοῦ ἐν Γεωργίᾳ στρατοπέδου, 28 Ὀκτωβρίου.

Τὰ στρατεύματά μας ἐμδῆκαν εἰς τὴν Ταυρίδα. Διὰ τὴν κυριεύσασιν τὴν καθεδρεύουσαν τοῦ ἐγγυτάτου κληρονομίου τῆς Περσίας, δὲν ἐχρειάσθη ἄλλο, εἰμὴ νὰ παρουσιασθῶν ἐμπροσθεν ταύτης τῆς πόλεως, καὶ νὰ καταλάβουν τὰς φυλακάς.

Αὐτόμολοι ὡμολόγησαν ὅτι ὁ φόβος, τὸν ὅποιον ἐπείσθησαν εἰς τοὺς Πέρσας ἢ ἄλλους τοῦ Ἐριδαν, ἤρξατο καθ' ἡμέραν ὅτι οἱ Σαρδάσοι δὲν ἤθελον πλέον νὰ πολεμῶν ὅτι μόλις ὁ Ἀβδᾶς Μίρζας ἐπαρῖθμει ἀκόμη τρεῖς χιλιάδας ἀνθρώπους ὑπὸ τὰς σημαίας του· καὶ ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Ταυρίδος ἐμπιστευμένοι εἰς τὴν εὐταξίαν τῶν στρατευμάτων μας ὅχι μόνον δὲν ὑπερασπίζονται, ἀλλὰ καὶ μᾶς δέχονται ὡς λυτρωτάς των.

Πληροφορημένος περὶ τούτων ὁ ὑποστράτηγος Πρίγκιψ Ἐριστόφ, καὶ εἰδοποιηθεὶς συγχρόνως ὅτι ὁ Ἀβδᾶς Μίρζας ἡτοιμάζετο νὰ καταστρέψῃ ὅλα τὰ ἐν τῇ Ταυρίδι στρατιωτικὰ καταστήματα, καὶ ὅλας τὰς ζωτροφίας καὶ πολεμοφόδια, ἄφησε τὸν Μαρανδᾶ εἰς τὰς 23 Ὀκτωβρίου, μὲ τὸ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του στράτευμα ἐπέρασεν νύκτα εἰς τὸ χωρίον Σοφίαν, καὶ ἔφθασε τὴν 24 εἰς τὸ Σαγαλάν. Εἰς τὴν διάβασίν του ὁ λαὸς τὸν ὑπεδέχετο μὲ ἐνθουσιασμόν.

Μὲ ὅλον τοῦτο ὁ Ἀλαϊὰρ Κὰν, γαμβρὸς καὶ πρῶτος ὑπουργὸς τοῦ Σιάχ, εἶχεν ἐπιφορτισθῇ νὰ διοργανίσῃ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς Ταυρίδος. Διὰ νὰ ἀναγκάσῃ τοὺς κατοίκους νὰ πολεμήσουν, εἶχε μεταχειρισθῇ ἀλλήλοδιαδόχως τὰς ἀπειλὰς καὶ τὰς παρακλήσεις, τὰς παρακινήσεις καὶ τὴν βίαν. Ἐκατήντησε νὰ μεταχειρισθῇ σκληρότητας φρικτὰς, καὶ διὰ τῶν διαταγῶν του πολλοὶ μάλιστα ἐτμήθησαν τὰς μύτας καὶ ἐτυφλώθησαν.

Ἀλλ' ὅλαι του αἱ προσπάθειαι, καὶ ὅλαι του αἱ σκληρότητες ἀπέβησαν ἀνωφελεῖς· καὶ ὅταν τὴν 25 ὁ Πρίγκιψ Ἐριστόφ φθάσας πέντε μίλλια πλησίον τῆς ἀκροπόλεως τῆς Ταυρίδος, παρῆταξε τὰ στρατεύματά του ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὁχθῆς τοῦ ποταμοῦ Ἀζάτχα, καὶ ἀπέσπασε, διὰ νὰ κυριεύσῃ τὴν πόλιν, ἑξ τάγματα τῶν ὀπλιτῶν τῆς Χερσῶνος, ἐν σύνταγμα συγκείμενον ἐκ στρατιωτῶν λαφόρων σωμάτων, καὶ ἑξ κανόνια ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ στρατηγοῦ Παγκρατιέφ καὶ τοῦ συνταγματάρχου Μυραδιέφ, οἱ Σαρδάσοι παραιτήσαντες τὸν Ἀλαϊὰρ Κὰν, ἐκώλυσαν εἰς φυγὴν, καὶ οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως ὁμολογῶν, προηγουμένων τῶν ἱμαίων, ἦλθον εἰς ἀπαίτησιν μας μετὰ μεγίστης χαρᾶς. Ὁ στρατηγὸς Παγ-

κρατιέφ ἐμδῆκε παρευθὺς εἰς τὴν Ταυρίδα μὲ τὴν στρατιωτικὴν μουσικὴν, κατέσχε τὴν ἀκρόπολιν, καὶ ἐστρατοπέδευσε τὸ στράτευμά του μεταξὺ τοῦ φρουρίου καὶ τῶν χωρίων.

Καθ' ἣν ὥραν οἱ Σαρδάσοι ἐλειποτάκτουν, ὁ ὄχλος παρωργισμένος ἐναντίον τῆς Περσικῆς Κυβερνήσεως εἶχεν ὀρμήσει εἰς τὸ παλάτιον τοῦ Ἀβδᾶ Μίρζα, καὶ ἔκαμε μεγάλας ἀταξίας· σταλεῖσα δὲ ἐκεῖ ἀνευ ἀναβολῆς καιροῦ μία Ῥωσικὴ φυλακὴ ἐδίωξε τοὺς ἄρπαγας. Ὁ Ἀλαϊὰρ Κὰν μὴ ἔχων πλέον οὐδένα στρατιώτην νὰ προσταξῇ, εἶχε ζητήσῃ τὴν σωτηρίαν του εἰς τὴν φυγὴν· ἀλλὰ βλέπων τὸ ἱππικόν μας πανταχόθεν ταχέως νὰ προχωρῇ, εἶχε κρυβῇ εἰς μίαν οἰκίαν τοῦ προαστείου. Εἰδοποιηθέντος δὲ τούτου, ὁ ἀντιστράτηγος τῶν ἐκ τοῦ Εὐξείνου Πόντου Κοσάκων Παμελέφ ἐστάλη εἰς ζήτησί του, καὶ δὲν ἐβράδυνε νὰ τὸν εὔρῃ. Ὁ Ἀλαϊὰρ Κὰν ἠθέλησε καταρχὰς νὰ ὑπερασπισθῇ, ἀλλ' ἀποτυχόντος τοῦ πυροβολοῦ του παρεδόθη εἰς τοὺς περικυκλῶντας αὐτὸν Κοσάκους.

Μεταξὺ τῶν αἰχμαλωτισθέντων εὐρίσκεται ὁμοίως καὶ ὁ Κέλς Ἀσεῖν, Κὰν τοῦ Ταλύχ.

Εὗρομεν εἰς τὴν Ταυρίδα 31 κανόνια, 11 ὄλμους, 1016 τουφέκια, 10,250 σφαίρας, πολλὰ ἄλλα πυροβολικὰ σκεύη, πολλὰ μέτρα κριθῆς καὶ σίτου, πολεμοφόδια, καὶ παντοδαπὰς ζωτροφίας.

Μόλις ὁ στρατηγὸς Πάσκεβιτς εἰδοποιήθη περὶ τῆς κυριεύσεως τῆς Ταυρίδος, καὶ εὐθὺς ἔφθασεν ἄγγελος φέρων γράμματα τοῦ Ἀβδᾶ Μίρζα, διὰ τῶν ὁποίων ὁ ἡγεμὼν οὗτος τὸν ἐζήτην νὰ ἔλθῃ νὰ πραγματευθῇ αὐτὸς ἐκεῖνος περὶ τῆς εἰρήνης, καὶ ὡμολόγει ὅτι ἔχει τὴν πληροφροσύνην τοῦ Σιάχ. Ὁ δὲ τόπος τῶν συνδιαλέξεων ἐμελλε νὰ προσδιορισθῇ.

Τὴν 28 ὁ στρατηγὸς Πάσκεβιτς ἦτο προσωπικῶς εἰς Μαρανδᾶ τὴν δ' ἐπαύριον ἐσκόπει ν' ἀναχωρήσῃ εἰς Ταυρίδα μετὰ τῆς προσβοφυλακῆς του, καὶ ὅλα τὰ στρατεύματά του ἐμελλον νὰ τὸν ἀκολουθήσωσι βαθμηδόν.

Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας εὐρίσκετο εἰς τὴν Ῥίγαν, ὅταν ἔμαθε τὴν ἐν Νεοκάστρῳ ναυμαχίαν, καὶ εὐθὺς ἀνεχώρησεν εἰς Πετρούπολιν.

Εὐθὺς δὲ ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἀφίξεώς του ἐστάλησαν ἀξιωματικοὶ τῆς ἀνωτάτης τάξεως φέροντες διαταγὰς εἰς τὰ γενικὰ στρατόπεδα τῶν Ἀρχιστρατῶν Οὐίγγενστέην καὶ Σάκκην, καὶ πρὸς τὸν Κόμητά Βερντούφ γενικὸν διοικητὴν τῆς Ὀδησσού. Ὁ τελευταῖος οὗτος οὕτως λογίζεται ὡς εἰς τῶν ἀξιοτέρων στρατηγῶν τοῦ Ῥωσικοῦ στρα-

τεύματος, καὶ ὅστις ἀπὸ τῆς τελευταίας μεταβολῆς τοῦ συστήματος τῆς Ῥωσικῆς Αὐλῆς ἀνέκτησε τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ Αὐτοκράτορος, εἶχε περὶ διορισθῆ, νὰ ἐκθέσῃ σχέδιον ἐνεργειῶν εἰς περίστασιν διαλύσεως συνθηκῶν μετὰ τὴν Τουρκίαν. Κατὰ τὸ παρὸν ὁ Αὐτοκράτωρ λέγεται ὅτι τὸν ἐνεπιστεύθη τὴν διοίκησιν τοῦ εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου τούτου προσδιορισμένου στρατεύματος· ἐδιωρίσθη νὰ εἶναι ἑτοιμος εἰς κάθε συμβεβηκός, καὶ νὰ σχηματίσῃ συντάγματα, διὰ νὰ ἐμπορῇ νὰ ἐκστρατεύσῃ εὐθὺς, ὡς ἤθελεν εἰδωποιοθῇ εἴτε περὶ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ Κ. Ριζωπιέρου ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, εἴτε περὶ τινος ὑποθέσεως, τὴν ὅποιαν οἱ Τούρκοι ἤθελον πράξει κατὰ τῶν Πρέσβων.

Πολὺς λόγος ἐγένετο εἰς Πετρούπολιν περὶ τινος διακοινώσεως, συνταχθείσης ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ Αὐτοκράτορος, καὶ δοθείσης πρὸς τοὺς παρὰ τῇ Ῥωσικῇ Αὐλῇ ἀλλογενεῖς ὑπουργούς. Εἰς τὴν διακοίνωσιν ταύτην μεταξὺ ἄλλων ἀναφέρονται καὶ τὰ ἑξῆς: «Ἡ Ῥωσσία ἐπιβεβαιώνει κατ' ἐπανάληψιν εἰς τὰς Δυνάμεις τῆς Εὐρώπης, ὅτι δὲν θέλει νὰ μεγαλώσῃ τὴν ἐπικράτειάν της μετὰ τὴν ζήμιαν ἐπιοιουδήποτε τῶν γειτόνων της, ἀλλὰ ἀνανεώνει πρὸς αὐτὰς καὶ τὴν παρὰ τοῦ Αὐτοκράτορος γενομένην ἀπόφασιν τοῦ ν' ἀκολουθήσῃ τὸ μετὰ τῶν συμμάχων του ἀποφασισθέν σχέδιον τοῦ νὰ εἰρηνοποιήσῃ τὴν Ἀνατολήν. Ἐὰν λοιπὸν συνέβαινε, ὥστε ἡ Πόρτα, καὶ μετὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ στόλου της, νὰ ἐξακολουθῇ ν' ἀπαρῆται τοῦ νὰ συγκατατεθῇ εἰς τοῦτο, ὁ Αὐτοκράτωρ ἤθελεν ἀναγκασθῇ νὰ προσδράμῃ εἰς ἄλλα μέτρα, διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὸν προκείμενον σκοπὸν του.»

Λέγεται ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων ἔλαβε τὴν εἰδήσιν, ὅτι ὁ Ἀρχιστράτηγος τοῦ ἐν Καυκάσῳ Ῥωσικοῦ στρατεύματος μετὰ τὴν κατὰ τῶν Περσῶν νίκην καὶ τὴν ἄλωσιν τῆς Ταυρίδος ὑπέγραψε μετὰ τοῦ Ἀβδᾶ Μίρζα τὰ προίμια εἰρήνης, ἥτις ἐπικυρόνει εἰς τὴν Ῥωσσίαν τὴν κυριότητα τῆς ἀμφισβητουμένης ἐπαρχίας.

[Ἐφημερίς Λαυσάνης.]

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐγχώριοι Εἰδήσεις.

Ἐξ Αἰγίνης, 31 Ἰαννουαρίου.

Διὰ διατάγματος τῆς 23 τοῦ ἐνεστῶτος ὁ Κυβερνήτης ἐτίμησε μετὰ τὴν ἐμπιστοσύνην του τὸν κύριον Ἀνδρέαν Γιανίτην, γνωστὸν διὰ τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσίας καὶ τὸ φιλόπατρί του, διορίσας αὐτὸν προσωρινὸν διοικητὴν τῆς νήσου Αἰγίνης, καὶ γραμματεῖα αὐτοῦ τὸν κύριον Κ. Ῥάμφον.

— Ὁ Καπετὰν Πάρκερ διοικητῆς τοῦ Ἀγγλικοῦ δικρέτου Οὐάρσπιτ ἐπρόσφερε χθὲς δεῖπνον ἐπὶ τοῦ πλοίου εἰς τὸν Κυβερνήτην, εἰς τὸ ὅποιον ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης συνωδεύθη ἀπὸ τοὺς δύο Προβούλους τὸν Κύριον Γ. Κουτουριώτην καὶ τὸν Κύριον Α. Ζαῖμην, τὸν Γραμματεῖα τῆς Ἐπικρατείας Κύριον Σ. Τρικούπην, καὶ τὸν Κύριον Γ. Μαυρομιχάλην.

— Τὴν 19 τοῦ ἐνεστῶτος τὸ μονοκάνονον, ἡ Γενεῖα, διοικούμενον παρὰ τοῦ Καπ. Ἐρ. Φρέλσεν, ὑπῆγεν ἐμπροσθεν τοῦ φρευρίου τῆς Χίου, καὶ ἀράξαν ἐντὸς κανονίου βολῆς, ἤρχισε νὰ κανονοβολῇ τὸ φρεῦριον. Μετὰ τινὰ δὲ ἀντικανονοβολισμὸν ἐκ τοῦ φρευρίου μία σφαῖρα ἐχθρική ἐπιτυχούσα τὸ μονοκάνονον εἰς τὰ βρεχόμενα τοῦ σκάφους, τὸ ἐθύσισε. Τὸ ἀτύχημα τοῦτο δὲν ἐπέφερεν εἰς τοὺς ναῦτας κόμμιαν βλάβην, διότι ἐσώθησαν ὅλοι μετὰ τοῦ πλοιάρχου διὰ τῆς ὁλκάδος.

— Ὁ προσυμδᾶς χειμῶν καὶ αἱ συχναὶ τρικυμῖαι ἐπρὸς ξένησαν ἱκανὰς ζημίας εἰς τὰ ναυτιλλόμενα πλοῖα, ὅχι μόνον εἰς τὴν θάλασσαν, ἀλλὰ καὶ εἰς λιμένας. Ἡ Ἀγγλικὴ φρεγάτα Κάμβριαν, διοικουμένη παρὰ τοῦ μαιράρχου Ἀμίλτωνος, ἐνῶ ἐλοξοδρῶμι ἐμπροσθεν τῆς Γραμβούσης, ἔπεσεν εἰς τὴν ξηρὰν καὶ ἐδυθίσθη. Ὁλὴ ἡ ἐπίμονος προσπάθεια τοῦ Καπ. Ἀμίλτωνος, διὰ νὰ προλάβῃ τὴν καταδύθισιν τοῦ πλοίου, μετὰ τέσσαρας ὁλοκλήρους ὥρας, ἐματαιώθη. Οἱ ἄνθρωποι ἐσώθησαν ὅλοι μετὰ τῶν πλειτέρων ἐπίπλων καὶ λειπῶν πραγμάτων τῆς φρεγάτας.

Ἐν τῶν γεγονότων, τὸ ὅποιον ἐξέπληξε πλείοτερον τὸ κοινὸν ἀπὸ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς νέας Κυβερνήσεως, εἶναι αἱ ἐπιχειρηθεῖσαι ἤδη κατὰ τὰς διαταγὰς τοῦ Κυβερνήτου ἐργασίαι εἰς φύτευσιν τῶν γεωμήλων.

Εἰς τὸ κατὰ πολλὰ ὠφέλιμον τοῦτο ἐπιχείρημα ἀφιερώνονται εἰς τὰς πρώτας ταύτας ὥρας τὰ βοηθήματα, τὰ ὅποια ἡ Εὐρωπαϊκὴ φιλανθρωπία προσδιώρισεν εἰς παραμυθίαν τῶν γερόντων, τῶν γυναικῶν καὶ τῶν παιδιῶν, τοὺς ὁποίους αἱ δυστυχίαι τοῦ πολέμου ἐξήλασαν ἀπὸ τὰς ἐστίας των. Αἱ ἐργασίαι αὗται προξενοῦν διπλοῦν ὄφελος εἰς τὸ ἔθνος: ἀσχολοῦν ἐπωφελῶς μέρος τοῦ λαοῦ, τὸ ὅποιον ἐταλαιπωρεῖτο εἰς τὴν ἐνδειαν καὶ προσφέρουν νέον καὶ πολιτικὸν μέσον ὑπάρξεως, ἀπὸ τοῦ ὅποιον ἐντὸς ὀλίγου θέλουν ὠφελῆθαι αὐτοὶ οὗτοι οἱ ἄποροι, καὶ τὸ ὅποιον προετοιμάζει εἰς τὸ ἔθνος νέας πηγὰς πλούτου καὶ εὐδαιμονίας.

Τὸ εἰς τὴν φύτευσιν τῶν γεωμήλων προσδιορισθὲν γήπεδον εἶναι εὐρύχωρος καὶ ἀμμιώδης πεδιάς κειμένη πλησίον τῆς πόλεως Αἰγίνης, καὶ ἱκανῶς ἐκτεταμένη, ὥστε νὰ δίδῃ καρπὸν ἱκανὸν εἰς ἐτησίαν τροφὴν 6000 ἀνθρώπων. Ὁ κύριος Στέβενσον, Ἰρλανδὸς πολλὰ περίφημος διὰ τὸ περὶ Βρασιλίας σύγγραμμά του, καθὼς καὶ διὰ τὰ γενναῖα αἰσθηματά του, ἀφιερώνει τὰς φροντίδας καὶ τὰς γνώσεις του εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἀγαθοεργίας ταύτης.

Οἱ ἐργάται, τῶν ὁποίων αὐξάνει θαυμασίως ὁ ἀριθμὸς, καὶ ἀνέβη μέχρι τῶν 1000 καθημέραν, εἶναι ὑπὸ τὴν ἀμεσον ἐπιστάσιαν τοῦ κυρίου Θ. Βαλιάνου, ἀξιωματικοῦ δοκίμου διὰ τὰς γνώσεις καὶ τὸν πατριωτισμὸν του. Ὁ Κυβερνήτης ὑπάγει καθ' ἑκάστην κατὰ τὴν 3 ὥραν εἰς τὸν τόπον, ὅπου θέλει γένει ἡ νέα φύτευσις.

Ἀπὸ γράμματα ἰδιαίτερα τοῦ στρατηγοῦ Ἰω. Ρεῦκη ἐκ τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ τῆς 14 τοῦ ἐνεστῶτος, πληροφοροῦμεθα τὰ ἑξῆς. Ὅλοι οἱ εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα Τούρκοι συμπεσόντες περὶ τοὺς 2000, καὶ εὐρίσκονται εἰς μεγάλην ἀνικανότητα· μολαταῦτα δὲν παύουν ἀπὸ τὸ νὰ κάμνουν τινὰ κινήματα κατὰ τῶν ἡμετέρων μα-

παύει καὶ πηλάκις με βλάβην των. Ὁ σερασκέρης Κι-
ντουρλὺς κάθηται εἰς Ζητιῦν καὶ δὲν εἶναι ἄλλο εἰμὴ
φρουρὰ τῶν στρατευμάτων του. Ἡ νῆσος Τριζώνια
ἀπεσταμένη ἐχυρὸν τι καταφύγιον γυναικῶν καὶ παιδῶν
ἀπὸ τῆς πλησιοχώρου ἐπαρχίας. Τὴν 8 ταῦ ἐνεστῶτος οἱ
ἐχθροὶ ὑπῆλθαν ἐναντίον τοῦ εἰρημένου στρατηγῶν Ἰω. Ρούκη,
στρατοπεδευμένου μετὰ καὶ ἄλλων εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ
Κοιτουροῦ, ἀλλὰ μετὰ μικρὰν μάχην ἐδίωξαν οἱ ἡμέ-
τεροι τοὺς ἐχθροὺς ἕως εἰς τὸ στρατόπεδόν των. Τὴν δὲ
14 παῖγαν οἱ ἡμέτεροι ἐναντίον των. Τούρκων καὶ ἐνε-
δρεῖντες περὶ τοῦ στρατοπέδου των ἐφύενυσαν καὶ
ἐπύκνωσαν ἐξ αὐτῶν περὶ τοὺς εἴκοσι.

Ἐξῆς περὶ τῆς Βασιλαδίου ἀλώσεως ἔκθεσιν δα-
νειάμεθα ἀπὸ γράμμα ἀξιοπίστου καὶ αὐτόπτεου
μάγουρος.

Ἐκθεσις τῆς τοῦ Βασιλαδίου ἀλώσεως.

Διὰ τὴν εὐκολίαν τῶν κατὰ ξηρὰν ἐπιχειρήσεων τοῦ
Ἀρχιστρατήγου κατὰ τῶν ἐχθρῶν, τὸ ἀτμοκίνητον, ἡ
Καρτερία, ἐπεχείρησε τὴν πολιορκίαν τοῦ Βασιλαδίου
στενώτατα, διὰ νὰ τσεμάξῃ τοὺς ἐχθροὺς, ὥστε νὰ σύ-
ρῃσιν τὴν προσοχὴν των αὐτόν, καὶ ἂν ἡ περίστασις
βελθῇ, νὰ τὸ κενεῖσῃ. Ὁ καπετὰν Ἀστιγξ, ὁ
πλέον παρὰ Ἕλληνα [ἄς με συγχωρηθῇ νὰ τὸν ὀνομά-
σω αὐτῶ], μ' ὅλον ὅτι ὑστερημένος ἀπὸ ὅλα τὰ μέσα, βα-
σιν δ' ἔχων τὰς χρηστὰς ἐλπίδας, καταπειθεῖ ἕως δεκα-
πέντε μικροκάϊκα Ἑλληνικά ὀπλίσας καὶ δύο βάρ-
κας τοῦ ἀτμοκινήτου, καὶ τὰ ἐμβάζει εἰς τὰ ῥήγα
τοῦ Μεσολογγίου, διὰ νὰ ἀπελπίσῃ τοὺς ἐν τῷ Βα-
σιλαδίῳ διακόπτων τὴν πρὸς τὸ Ἀνατολικὸν καὶ Με-
σολόγγιον κοινωνίαν των.

Ἡ πολιορκία ἤρχισε τακτικῶτα περὶ τὰς 3—15
Δεκεμβρίου. Ἐξ αἰτίας δὲ τῶν σφοδρῶν ἀνέμων μόλις
τὴν τρίτην ἡμέραν τῆς πολιορκίας ἡμπόρεσε τὸ ἀτμο-
κίνητον, τὸ ὅποιον ἦτον ἔξωθεν με ἐν πλοῖον μονοκά-
νονον, τὴν Ἑλβετίαν, νὰ ῥίψῃ κατὰ τοῦ Βασιλαδίου
ἕως ἑκατὸν πενήντα κανόνια, μετὰ τὰ ὅποια δὲν ἔκα-
μαν παρὰ βλάβην τινὰ εἰς τὰ τεῖχη ἀκολουθῶν δ' ὁ σφο-
δρὸς χειμῶν δὲν ἐσυγχώρει τὸν κανονοβολισμόν. Ἡ στε-
νὴ καὶ ἐπίμονος πολιορκία ἐνέπνεεν εἰς τοὺς Ἕλλη-
νας τὴν ἐλπίδα τῆς νίκης. Καὶ περὶ τὰς 17—29 Δε-
κεμβρίου ἔπαυσεν ὁ ἄνεμος, καθ' ἣν ἡμέραν ἀποφα-
σιστικῶς ἐσκόπευεν ὁ καπετὰν Ἀστιγξ νὰ κανονοβο-
λήσῃ ἀπὸ τρία μέγη τὸ φρούριον. Τὸ πρῶν λοιπὸν τῆς
αὐτῆς ἡμέρας περὶ τὰς ἐννέα ὥρας ἤρχισεν ὁ
κανονοβολισμὸς ἀπὸ τὸ μονοκάνονον, ὅπερ ἐκράτει τὸ ἀνα-
τολικὸν μέρος τοῦ Βασιλαδίου, καὶ ὅπῃ τὸ ἀτμοκίνη-
τον, τὸ ὅποιον ἦτο πρὸς τὸ δυτικονότειον, καὶ ἀπὸ
τὰ πλοιάρια τὰ ἔσωθεν τοῦ λιμένος φαίνεται ὅμως ὅτι
καὶ ὁ Αἰόλος καὶ ὁ Ἡφαιστος, καὶ ὁ Ἄρης, ὅλοι ἐν
γένει ἦσαν σύμφωνοι κατ' αὐτὴν τὴν στιγμὴν, καὶ ἡ
πρώτη σφαῖρα, ἥτις ἐρρίβθη ἀπὸ τὸ ἀτμοκίνητον εὐ-
στόχως μέσα εἰς τὸ φρούριον, ἐφόνευσε δύο ἀνθρώπους,
ἡ δευτέρα ἔπεσεν ἀπὸ τὸ μονοκάνονον εἰς τὰ πηδάρια
τοῦ νεροῦ, καὶ ἐσύτριψε τρία ἀπὸ αὐτὰ, καὶ ἡ τρίτη
ὁμοίως ἐπροξένησε βλάβην, ἡ τετάρτη ὅμως τοῦ ἀτμο-
κινήτου γρανάτα ἔπεσεν εὐστόχως εἰς τὴν ὀρεφὴν τῆς
ἀποθήκης τῶν πολεμοφιδίων, καὶ ὦ τοῦ θαύματος! με-
τὰ τὴν ἐκρηξὴν τῆς γρανάτας αἰφνης βλέπομεν τὴν ἐκρη-

ξιν τῆς πυρίτιδος, καὶ τοὺς Τούρκους εἰς τοὺς προ-
μαχῶνας φωνάζοντας “ῥαὶ καπετὰν,, μετὰ τὰ τουφέκια εἰς
τοὺς ὤμους. Ἀμέσως ἔτρεξεν ὁ καπετὰν Ἀστιγξ μετὰ τὴν
βάρκαν εἰς τὸ Βασιλαδίον, καὶ παρεδόθησαν οἱ Τούρκοι.
Ἐψάθη ἡ σημαία τοῦ σταυροῦ εἰς τὸ φρούριον, με-
τεκομίσθησαν οἱ Τούρκοι εἰς τὸ ἀτμοκίνητον μέιναντες
ἀπὸ 42 μόνον 30, καὶ οἱ περισσότεροι ἐξ αὐτῶν λα-
βωμένοι ἀφοῦ δὲ ἐπεσκέφθησαν παρὰ τοῦ ἱατροῦ, ἐκ-
ρατήσαμεν τὰ ὅπλα των, καὶ τοὺς ἀπεστείλαμεν ἀμέ-
σως ὅλους εἰς τὸ Μεσολόγγιον. Ἀφίνω πλέον νὰ στοχασ-
θῇτε τὴν χαράν μας κατ' ἐκείνας τὰς στιγμὰς. Εἰδο-
ποιηθεὶς δὲ ὁ Ἀρχιστρατήγος, καὶ ἐλθὼν τὸ παρέλα-
βεν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του, τὸ ἔποϊον ἔχει κανόνια 13,
ἐξ ὧν τὰ 5 ὀρειχάλκινα, καὶ τὰ τεῖχη ὁλόθεν γερά.

Συνδρομὴ ὑπὲρ τοῦ Ὀρφανοτροφείου.

Ἐν Αἰγίῃ	Γρ.
Ἀνώνυμος.	48.
N. Φλογαίτης.	14.
Ἀνδρέας Γιαννίτζης.	100.
Ἀποστόλης N. Ἀποστόλης.	50.
Κωνσταντῖνος Νικοδήμου.	72.
Νικόλας X. Ἀλεξανδρῆ.	50.
Ἀνδρέας N. Ἀποστόλης.	50.
Γεώργιος Καλαφάτης.	50.
Ἀνδρέας Βογίου.	50.
Γεώργιος Κανάριος.	30.
Νικολῆς Λουμάκης.	30.
Ἰωάννης Γιαλούρης.	14.
Χαρίκλεια.	14: 20.
Ῥόδιος.	43: 20.
Ἀνώνυμος.	14.

Τὸ ὅλον. 630.

(Τὰ λοιπὰ τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ὑποδοχῆς
τοῦ Κυβερνήτου ἐκφωνηθέντος παρὰ τοῦ Κ.
Θ. Καίρη λόγου.)

Ἐνθυμοῦ ὅτι, ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ, ὅλων τῶν ἀνθρώ-
πων, ὅλων τῶν αἰώνων, αὐτῆς τῆς συνειδήσεώς Σου, ἀνε-
δέχθης νὰ κυβερνήσῃς τοὺς ἀδελφούς σου, τὸ ἔθνος σου,
ἔθνος, τὸ ὅποιον πρῶτον ἐδίδαξε τοὺς ἀνθρώπους ὅτι ἔ-
χουσι δικαίωμα, καὶ πρῶτον ἔδειξεν εἰς αὐτοὺς ὅτι εἶ-
ναι δυνατόν νὰ ζῶσιν ἐλεύθεροι καὶ εὐτυχεῖς τὸ ὅποιον,
εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἐλευθέρας κυβερνήσεώς του, ἐγέννησε
τοὺς μεγαλητέρους ἀνδρας ὅλου τοῦ κόσμου, καὶ τὸ ὅποιον
ὅλας τὰς δυστυχίας καὶ τὰς συμφοράς ἡμπορεῖ νὰ ὑπε-
φέρῃ, ὅχι ὅμως καὶ νὰ μένῃ διὰ παντὸς δεδουλωμένον.

Φέρε πάντοτε κατὰ νουν, ὅτι πρὸ ὀλίγων ἡδὴ ἐτῶν ἐσύν-
τριψε τὰς ἀλύσεις, μετὰ τὰς ὁποίας ἦτον δεμένον, καὶ ἐτε-
ναξε τὸν βαρύτερον τῆς δουλείας ζυγόν· ὅτι ἀπεφάσισεν ἡ
νὰ ζῆσιν αὐτόνομον καὶ ἀνεξάρτητον, ἡ νὰ ταφῇ ὑπὸ τὰ
ἐρεῖπια τῆς ἐπιστημοτέρας διὰ τὴν ἐλευθερίαν γῆς τοῦ κό-
σμου· ὅτι διὰ νὰ τὴν ἀναλάβῃ πάλιν, ἴδε τοὺς ἱερεῖς τῆς ἱε-
ρᾶς Δρησκείας του κρεμαμένους καὶ συρμένους εἰς τὴν γῆν
ὡς καταδικούς, τὸ Βυζάντιον, τὴν Σμύρνην, πολλὰς τῆς Ἀ-
σίας, τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν περὶ αὐτὰς γῶν χωρὰς βαρ-
μένας μετὰ τὸ αἷμα τῶν τέκνων του, τὰς Κυθωνίας, πρῶτην

τῶν Ἑλληνίδων πόλεων θῦμα γενομένην τῆς μανίας τῶν ποταμῶν, πυρποληθείσας καὶ κατασκαφείσας. Ἀπὸ τὴν ἑσχατὴν ἕως εἰς τὴν Ἡπειρον, καὶ ἀπὸ τὴν Ἡπειρον ἕως τὸ ἔσχατον τῆς Πελοποννήσου Ἀκρωτήριον, τὰς ἐπισημωτέρας πόλεις καὶ κωμοπόλεις τοῦ κατηδαφισμένας καὶ ἐμωμένας· ὅτι μὲ ὅλας τὰς ταλαιπωρίας, μὲ ὅλας τὰς ἐκείψεις, καὶ τὰς πολυειδεῖς ἐναντιώσεις, μὲ ὅλην τὴν φρίκην, τὴν ὁποίαν ἐμπνέουσιν αἱ τρομεραὶ σκηναὶ τῶν πυρπολήσεων, τῶν ἀναστατώσεων, τοῦ ἀνδραποδισμού, τῶν ἀγῶν, ἐθρίαμβευσεν καὶ κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν καὶ διὰ τὴν ἀνδρίαν τοῦ στρατιωτικοῦ καὶ ναυτικοῦ τοῦ ἔσεισεν ἐν θεμελίῳ τὸν θρόνον τοῦ σουλτάνου, καὶ τὸ θάυμασιόν, ὅτι ἐν τῷ μέσῳ τῶν φλογῶν καὶ τοῦ ἐχθρικοῦ σιδήρου, τὸ κράτος τῶν ὀπλῶν καὶ τῆς συγκρούσεως τῶν παθῶν ἐσπυρολογίσθη καὶ ἐδυνήθη νὰ συντάξῃ Πολιτικὸν Σύνταγμα, καὶ τὸ ὁποῖον ἠθέλησε νὰ πολιτευέται, καὶ τὸ ὁποῖον μὲ τὸ αἷμά του ἀπεφάσισε νὰ ὑπερασπίζεται.

Μὴ λησμονήσης ποτὲ, ὅτι ἔπειτα τὸ ψεῦδος, ἡ διαβολή, αἱ συκοφαντίαι, ἡ ὑπουλος καὶ ῥαδιοῦργος ἀντενέργεια, αἱ κατὰ χάριν καὶ κατὰ βίαν γενόμεναι ἐκλογαί, αἱ χαμερπεῖς ιδιοτέλειαι, ἡ κατάχρησις τῶν κοινῶν, ἡ παράβασις αὐτοῦ τοῦ ἰδίου συντάγματος, οἱ ἐμφύλιοι πόλεμοι μᾶς ἔκαμαν νὰ θρηνήσωμεν διὰ τὴν Χίον, νὰ κλαύσωμεν διὰ τὴν Κρήτην, διὰ τὴν Κάσσον, διὰ τὰ Ψάρρα, διὰ τὸ Νεόκαστρον, νὰ στενάζωμεν ἀκόμη πικρὰ διὰ τὸ Μεσολόγγι καὶ διὰ τὰς Ἀθήνας, νὰ χύνωμεν δάκρυα, διὰ ὅσα εἰς τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὴν Πελοπόννησον συνέβησαν καὶ συμβαίνουσι κακὰ, νὰ βλέπωμεν ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους τὸν Αἰγύπτιον, καὶ ἐκ τοῦ ἄλλου τὸν Τοῦρκον περιφερομένους, πυρπολοῦντας, αἰχμαλωτίζοντας, σφάζοντας, καὶ τὸ χειρότερον καὶ τὸ πολλῆς λύπης καὶ ἀθυμίας καὶ πολλῶν δακρύων ἄξιον, ὡς νὰ ἐπρέκειτε ἀγὼν ὄχι τῆς ἐλευθερίας, καὶ τῆς σωτηρίας τῆς πατρίδος, ὄχι τῆς δόξης, ἀλλὰ τῆς ἀρπαγῆς, τῆς καταδυναστείας τῶν ἰδίων ἀδελφῶν μας, νὰ βλέπωμεν ἐν ταύτῳ αὐτοὺς ἐκείνους, εἰς τῶν ὁποίων τὴν δύναμιν καὶ ἐπιρροὴν καὶ σύνεσιν εἶχομεν τὰς ἐλπίδας μας, συνερίζομένους τίς τίνα νὰ ὑποσκελίσῃ, τίς τίνα νὰ καταβάλῃ καὶ νὰ ἀφανίσῃ· αὐτοὺς ἐκείνους, εἰς τῶν ὁποίων τὸν βραχίονα καὶ τὴν ἀνδρίαν ἐλπίζομεν, φιλοτιμουμένους τίς τίνα νὰ ὑπερβῇ κατὰ τὴν κακουργίαν καὶ κατὰ τὴν εἰς τοὺς νόμους ἀπειθείαν· τὰς δὲ συμφορὰς τῆς πατρίδος νὰ κορυφωθῶσι τόσον, καὶ τὰς πληγὰς τῆς νὰ γίνωσι τόσον ἀφόρητοι, καὶ ἡ δόξα, καὶ ἡ τιμὴ, καὶ ἡ λαμπρότης τοῦ ὑπὲρ πάντας τοὺς ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνας ἰερωτέρου καὶ δικαιότερου ἀγῶνός μας νὰ ἀμαυρωθῇ τόσον, ὥστε ὀλόκληρον τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος εἰς Σὲ μόνον νὰ ἀποβλέπῃ, καὶ Σὲ ἀπὸ ἡμέραν εἰς ἡμέραν, καὶ ἀπὸ στιγμὴν εἰς στιγμὴν νὰ περιμένῃ διὰ νὰ φθάσῃ, νὰ παύσῃ τὰ δεινὰ του, νὰ θρασυεύσῃ τὰς πληγὰς του, νὰ τὸ ἐκβάλῃ ἀπὸ τὸ χάος τῆς ἀναρχίας καὶ ἀκοσμίας, διὰ τοῦ ὁποίου περιεκαλύφθη, καὶ νὰ τὸ ἀναδείξῃ εὐνομούμενον, λαμπρὸν, καὶ περίδοξον.

Ἐχε λοιπὸν πάτοτε πρὸ ὀφθαλμῶν, ὅτι ὅσον αἱ συμφοραὶ τοῦ εἶναι δεινὰ, αἱ πληγαὶ τοῦ δυσίατοι, ὁ κίνδυνος προφανής, ὅσον ἡ διὰ τὴν ἐκλογὴν Σου χαρά μας, ἡ διὰ τὴν ἐλευσίαν Σου ἀγαλλίασίς μας, αἱ εἰς Σὲ ἐλπίδες μας ὑπάρχουσι μεγάλαι, τόσον μεγαλητέρας καὶ προσοχῆς καὶ

προφυλακῆς εἶναι χρεῖα, μὴν εὖρη χώραν εἰς τὴν ψυχὴν Σου, εἰς τὴν καρδίαν Σου, εἰς τὰς πράξεις Σου, εἰς τὰς ἐκλογάς, τὰς ὁποίας μέλλεις νὰ κάμῃς τῶν διαφορῶν ὑπουργῶν Σου, κάμμι' ἀπὸ τὰς ἐλευθέρους ἐκείνας ἀφερμάς, διὰ τὰς ὁποίας ἐκινδύνουν νὰ ματαιωθῶσι βέβαια ὅλαι αἱ θυσίαι, ὅλοι οἱ ἀγῶνες, ὅλα τὰ αἵματα, τὰ ὁποῖα ἐχύθησαν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἔθνους μας, ἐὰν Μεγάλαι καὶ Σεβασταὶ Δυνάμεις δὲν τὸ εὐσπλαγχνίζοντο καὶ δὲν τὸ ἐλάμβανον ὑπὸ τὴν ἰδίαν προστασίαν καὶ ὑπεράσπισιν. Μὴ συγχωρήσης εἰς κανένα νὰ πράξῃ μηδὲ τὸ παραμικρὸν, ἀπὸ ὅσα ἔκαμαν νὰ κινδυνεύῃ νὰ σπαραχθῇ ἡ Ἑλλὰς, καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὑπὲρ αὐτῆς θριαμβῶν αὐτῶν τῶν Σεβαστῶν Μεγάλων Δυνάμεων.

Ἐνθυμοῦ τελευταῖον, ὅτι ὅλη ἡ Εὐρώπη, ὅλος ὁ κόσμος, ὅλοι οἱ φίλοι, τῆς δικαιοσύνης, τῆς ἀνθρωπότητος, αὕτη ἐκείνη ἡ Ἑλλὰς διευθύνουσιν εἰς Σὲ τὰ ὄμματα, ὡς εἰς τὸ ὠραιότερον, τὸ λαμπρότερον, καὶ ἐνδοξότερον στάδιον κατὰ τῆς βαρβαρότητος καὶ τῆς ἀνομίας πρωταγωνιζόμενον.

Ἐὰν ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα ἐνθυμούμενος κατορθώσης, ὥστε νὰ παύσωσιν αἱ διχόνοια, νὰ διαλυθῶσιν αἱ φατρίαι, νὰ ἐνεργῶνται, καὶ νὰ ἰσχύωσιν οἱ νόμοι, νὰ ἀσφαλισθῇ ἡ κάστος ἡ ζωὴ, ἡ τιμὴ, ἡ ἰδιοκτησία· ἐὰν ἐμπνεύσῃς τὴν ὁμόνοιαν, τὴν συμφωνίαν, καὶ τὴν πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπην· ἐὰν ὁδηγήσῃς τοὺς πολιτικούς της εἰς τὰ ἀληθινὰ αὐτῆς συμφέροντα, καὶ τοὺς πολεμικούς της εἰς τὴν ἀληθινὴν αὐτῆς δόξαν· ἐὰν κάμῃς, ὥστε νὰ εὐδαιμονῇ ἐσωτερικῶς εὐνομούμενη, καὶ νὰ θριαμβεύωσι τὰ ὅπλα της κατὰ τοῦ ἀσπύνδου ἐχθροῦ της, νὰ μένῃ ἀσάλευτος καὶ ἀκλόνητος ἡ ἀνεξαρτησία της, ἄθικτος ἡ αὐτονομία της, ὡς ποῖ' αὐτὴ δόξα τότε! ἀλλὰ τότε καὶ μόνον, Σὲ περιμένει· ποῖοι στέφανοι Σοῦ ἐτοιμάζονται! ποῖοι αἰῶνες θέλουσι παραλάβει τὸ ὄνομά Σου.

Ἐὰν ἄνθρωπος δὲν ἀνεδέχθῃ ἀκόμη κυβέρνησιν ἔθνος μὲ ὁποίας καὶ εἰς ὁποίας περιστάσεις ἀναδέχεσθαι Σὺ τὴν κυβέρνησιν τοῦ ἔθνους Σου, ἤξευρε ὅτι καὶ ἄνθρωπος δὲν ἐδοξάσθῃ ἀκόμη, ὡς Σὺ μέλλεις νὰ δοξασθῇς, ἐὰν κατορθώσῃς τὸ μέγα τοῦτο κατόρθωμα.....

Ἄλλ' ὦ Κυβερνήτα τοῦ παντός! Σὲ ἀπὸ τὸ βάθος τῆς καρδίας ἐπικαλούμεθα! διαφύλαξε τὸν Κυβερνήτην ἡμῶν καθαρὸν ἀπὸ τὸ ὀλέθριον τῶν φατριῶν μίasma! φώτισέ τον νὰ μάθῃ ὅλας τὰς ἀληθινὰς τῶν μεγάλων δυστυχιῶν καὶ συμφορῶν μας αἰτίας, καὶ νὰ τὰς ἐξαλείψῃ· νὰ γνωρίσῃ ὅλας τὰς πληγὰς μας, καὶ νὰ τὰς θρασυεύσῃ· νὰ μὴ ἀπατάται ἀπὸ τοὺς λόγους, μηδὲ ἀπὸ τὸ φαινόμενον, ἀλλὰ νὰ ἐρευνᾷ καὶ τοὺς σκεπτοὺς, καὶ τὰ ἔργα, καὶ τὴν ἰκανότητα ὅλων ἐκείνων, εἰς τοὺς ὁποίους μέλλει νὰ ἐμπιστευθῇ τὰ ἱερὰ τῆς πατρίδος ὑπουργήματα· ἐνίσχυνέ τον νὰ βάλῃ εἰς πρᾶξιν ὅλα, ὅσα εἰς τὴν εὐνομίαν καὶ ἀληθινὴν αὐτῆς εὐδαιμονίαν συντείνουσιν. Ἀξιώτε δὲ καὶ ἡμᾶς, νὰ ἰδῶμεν τελευταῖον τὰς τόσον ἐπιθυμητὰς καὶ εὐκταῖας ἡμέρας τῆς δικαίας καὶ ἀληθινῆς κυβερνήσεως, τὴν πατρίδα ἀληθῶς ἐλευθέραν, αὐτόνομον, καὶ ἀνεξάρτητον, καὶ νὰ καυχώμεθα ὅτι, οὐχὶ πᾶθος χαμερπὲς, οὐδὲ ιδιοτέλεια, οὐδὲ πνεῦμα φατρίας, ἀλλ' αὐτὸ τὸ δίκαιον, αὐτὸ τῆς Ἑλλάδος τὸ Πολιτικὸν Σύνταγμα, αὐτὸς Σὺ κυβερνᾷς τὴν Ἑλλάδα διὰ τοῦ αὐτῆς Κυβερνήτου. Γένοιτο!